

Skarga wniesiona w dniu 21 września 2011 r. — „Rauscher” Consumer Products przeciwko OHIM (przedstawienie tamponu)

(Sprawa T-492/11)

(2011/C 355/36)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: „Rauscher” Consumer Products GmbH (Wiedeń, Austria) (przedstawiciel: Rechtsanwalt M. Stütz)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 20 lipca 2011 r. w sprawie R 2168/2010-1;

— obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: graficzny znak towarowy przedstawiający tampon dla towarów z klas 3 i 5

Decyzja eksperta: odrzucenie zgłoszenia

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009, ponieważ przedmiotowy wspólnotowy znak towarowy ma charakter odróżniający

Skarga wniesiona w dniu 23 września 2011 r. — Niemcy przeciwko Komisji

(Sprawa T-500/11)

(2011/C 355/37)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Republika Federalna Niemiec (przedstawiciele: T. Henze i K. Petersen, Rechtsanwälte)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2011) 4922 wersja ostateczna z dnia 13 lipca 2011 r. w sprawie pomocy państwa N 438/2010 C(2011), w zakresie, w jakim w decyzji tej stwierdzono, że cały program pożyczek podporządkowanych podlega przepisom rozporządzenia Komisji (WE) nr 1998/2006 w sprawie stosowania art. 87 i 88 traktatu do pomocy de minimis;

— posiłkowo, stwierdzenie nieważności całej decyzji;

— obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarga wymierzona jest przeciwko decyzji Komisji w sprawie programu pożyczek podporządkowanych WACHSTUM realizowanego w odniesieniu do przedsiębiorstw, które uzyskały ocenę ratingową w kraju związkowym Saksonia-Anhalt, w zakresie, w jakim w decyzji tej stwierdzono, że cały ten program podlega przepisom rozporządzenia (WE) nr 1998/2006⁽¹⁾ w sprawie pomocy de minimis.

Strona skarżąca kwestionuje stanowisko Komisji, wedle którego ze względu na sam fakt, że pożyczki zostały udzielone przez specjalną instytucję kredytową należy uznać, iż nie zostały one przyznane na warunkach rynkowych, wobec czego spełnione winny zostać wymogi rozporządzenia w sprawie pomocy de minimis.

W uzasadnieniu skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1) Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 107 TFUE w związku z art. 1 i 2 rozporządzenia nr 1998/2006 poprzez błędne przyjęcie lub samo założenie, że powstała korzyść.

Strona skarżąca podnosi, że twierdzenie Komisji, że sporny środek podlega rozporządzeniu w sprawie pomocy de minimis obarczone jest istotnym błędem. Adresaci programu pożyczek nie uzyskali żadnej korzyści w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE, wobec czego, już ze względu na sam ten fakt rzeczony program — w formie, w jakiej był on na ogół stosowany — nie może zostać uznany za pomoc.

— Komisja nie powinna była dojść do wniosku, że powstała korzyść, wyłącznie na podstawie okoliczności, że pożyczki zostały udzielone przez specjalną instytucję kredytową. Bardziej istotne w tym względzie są warunki, na jakich pożyczki zostały przyznane. Dla dokonania oceny, czy powstała korzyść, rozważyć należy żadaną stopę odsetkową, zabezpieczenie pożyczki, a także ogólną sytuację przedsiębiorstwa, które otrzymało pożyczkę. Trzeba ustalić, czy inwestor prywatny uzyskałby porównywalną pożyczkę oprocentowaną według uzgodnionej stopy i zabezpieczoną w określony sposób.

— Zgodnie z dotychczasową praktyką Komisji wskaźniki te, w odniesieniu do pożyczek podporządkowanych, zostały uściślone w ramach tzw. metody brandenburskiej, na podstawie obwieszczenia Komisji w sprawie stopy referencyjnej, tak że oznaczają one, iż pomoc w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE nie istnieje. Komisja odstąpiła nagle od tej praktyki decyzyjnej i opiera się obecnie jedynie na cechach instytucji kredytowej udzielającej pożyczki. Jest to jednak wskaźnik całkowicie niewłaściwy, gdyż specjalne instytucje kredytowe mogą także funkcjonować na zasadach rynkowych.